

بانویی در جنوب فارس که سه دهه چراغ مسجد را روشن نگه داشت

بانویی که عشق به خدمت در مسجد را به معنای واقعی کلمه معنا کرد، پس از سال‌ها خدمت به خانه خدا، به دعوت حق لبیک گفت و در کنار برادر شهیدش آرام گرفت.

به گزارش خبرنگاران گروه فرهنگ، هنر و رسانه خبرگزاری گزارش خبر، در هر محله‌ای، چهره‌هایی هستند که حضورشان منبع نور و برکت است. افرادی که بدون چشم‌داشت، وقت و انرژی‌شان را صرف خدمت به دیگران و گسترش معنویت می‌کنند.

«زینت مهیمنی» یکی از این افراد بود؛ زنی که بیش از ۳۰ سال عمر خود را به عنوان خادم مسجد علی بن ابی‌طالب (ع) لامرد گذراند.

او، که خواهر شهید ابراهیم مهیمنی بود، عشق به خدا و اهل‌بیت (ع) را در تمام لحظات زندگی‌اش جاری کرده بود. مسجد برایش خانه‌ای بود که عشق، ایمان و خدمت در آن جریان داشت. حاجیه خانم مهیمنی با چنان اخلاصی خدمت می‌کرد که حتی بیماری و کهولت سن هم نتوانست مانع حضورش در مسجد شود.

امروز، این بانوی بزرگوار، در حالی که دعای خیر اهالی مسجد و مردم مومن لامرد (محله خندق) بدرقه‌اش بود، برای همیشه آرام گرفت. اما یاد او، خاطرات حضورش در مسجد و تأثیر عمیقی که بر اطرافیان گذاشت، همچنان در دل‌ها زنده است.

بی‌بی زینت همیشه می‌گفت، آدم باید به فکر آخرتش باشد و من خوشحال هستم که به مسجد خدمت می‌کنم.

عشق به خدمت؛

حجت‌الاسلام اسماعیلی، امام جماعت مسجد علی بن ابی‌طالب (ع)، درباره این بانوی بزرگوار می‌گوید: «خانم مهیمنی عشق و علاقه‌ای عجیب به خدمت در مسجد داشت. کمتر روزی می‌شد که او در مسجد حاضر شود و با جان و دل به نظافت، آماده‌سازی و حتی ایجاد فضای معنوی در مسجد کمک نکند. سابقه خدمت او به این مسجد به بیش از ۳۰ سال می‌رسد.»

یکی از نزدیکان او نقل می‌کند: «بی‌بی زینت همیشه می‌گفت، آدم باید به فکر آخرتش باشد و من خوشحال هستم که به مسجد خدمت می‌کنم، در واقع عاشق این کار هستم و از خدا برای دنیایم چیزی نمی‌خواهم، فقط دعا می‌کنم همه ما عاقبت بخیر از دنیا برویم.»

چراغی که مسجد را روشن نگه داشت؛

یکی از نمازگزاران مسجد نیز درباره تأثیر مرحومه مهیمنی بر محیط معنوی مسجد می‌گوید: «نمازخواندن در این مسجد، صفای خاصی دارد. فضای معنوی مسجد و زحمات خانم مهیمنی مسیر درست زندگی فرزندانم را شکل داد. او بانویی نمونه و عاشق اهل‌بیت (ع) بود که عاشقانه برای مسجد خدمت کرد.»

فضای معنوی مسجد و زحمات خانم مهیمنی مسیر درست زندگی فرزندانم را شکل داد. او بانویی نمونه و عاشق اهل‌بیت (ع) بود که عاشقانه برای مسجد خدمت کرد.

حضور او در مسجد به قدری ثابت و همیشگی بود؛ یکی از هم‌محله‌ای‌های حاجیه خانم هم می‌گوید: «بی‌بی زینت همیشه زودتر از امام جماعت به مسجد می‌رسید. او به همراه همسر مرحومش، حاج غلامرضا صابری، که زمانی مکتب‌خانه‌دار بود، پای پیاده راهی مسجد می‌شد. مسجد برای او خانه خدا بود که باید با عشق و اخلاص از آن مراقبت می‌کرد.»

داستانی که پایان ندارد؛

بانوی خادم مسجد در زندگی خود الگویی از عشق به خدا، خدمت به مردم و ارتباط با شهدا بود. برادر او، شهید ابراهیم مهیمنی، در دوران دفاع مقدس با شناسنامه برادرش راهی جبهه شد. او در سال ۱۳۶۴ در منطقه سومار مفقودالاثر شد و مادرش نیز سال‌ها چشم‌انتظار بازگشت او بود.

امروز، زینت مهیمنی، که پس از یک دوره بیماری، دعوت حق را لبیک گفت بر روی دستان مردم مومن و خداجوی لامرد، به خانه ابدی خود بدرقه شد.

به گزارش محمود صابری زاده دستیار و خبرنگار استان فارس، زندگی مرحومه مهیمنی نمونه‌ای است از چگونه زیستن و چگونه مردن؛ او خادمی بود که عاشقانه برای مسجد و مردم تلاش کرد و امروز در میان دعای خیر همان مردم، به آرامش ابدی رسید. یادش گرامی و راهش پررهرو باد.